

Dăruind vei dobândi

Stelian Stancu

Să dăm din noi ce-avem, dar bun
E simplu și este firesc, când vrem
Să credem în amurguri ce apun
Și-n chipul nostru omenesc.
Să încercăm să nu fim răi
E pragul spre umanitate
Că-i plină lumea de călăi
Iar tu poți fi o parte de dreptate.
Să ne-aplecăm spre universul
Cel ce-i curat în noi și-așteaptă
Să îi cedăm odihna, mersul
Și el paharul plin de faptă,
Cea bună, dreaptă, fără stres
Căci suntem chipul timpul din noi
Să căutăm un unic mers
În tihnă, de e chiar să fie-n doi.
Să fim privind în clipa clipei
Căci el trecutul e stingher
Iar viitorul place nimfei
Chiar și când este auster.
Să dăm din noi, dar cel mai bine
E să purcedem a tot da
Ce nu e-n noi și nu ne aparține
Căci doar atunci, ne va purta
Spre a fi noi ce nu am fost
Să devenim ce-am oferit cu drag
Să căutăm așa un rost
Să fim el cerul și deopotrivă prag.
Doar dăruind vom dobândi
Preabunul ce îl căutăm afară
Deși e timpul spre a ne gândi
Că nemurirea nu-i ce ne omoară.